

De gedachtenpolitie is in oprichting

Posted on 27 juni 2020 by Coen de Jong

In Nederland is na de Dam-demonstratie tegen racisme van 1 juni een aanval ingezet op de vrijheid van denken. Die aanval heeft trekken van religieuze vervolgingen, waarbij de Inquisitie tot in de hoofden van andersdenkenden wil ingrijpen. De aanval is onderdeel van een gevecht om macht. Een groep politici, mediamensen en actiegroepen wil kunnen bepalen wat anderen wel en niet mogen zeggen en denken. Het is een Gedachtenpolitie-In-Oprichting.

Uit onderzoeken als de Eurobarometer en uit het Europese Waardenonderzoek uit 2012 blijkt dat Nederlanders in internationaal vergelijkend perspectief immigranten positief waarderen. Wederzijdse vooroordelen en discriminatie zijn daarmee nog niet weg, de trend is wel positief. Vergeleken met de Verenigde Staten – waar de sociale onrust over veel meer gaat dan over racisme – kent Nederland vrij stabiele sociale verhoudingen.

Desondanks willen politici van gevestigde partijen sinds 1 juli het dogma opleggen dat Nederland lijdt aan 'systemisch racisme'. De ideologie achter dit dogma is sinds de jaren '80 ontwikkeld in marginale vakgroepen op universiteiten, in activistenclubs als de (trotskistische) Internationale Socialisten en in de marge van

politieke partijen. Met name D66 is er nu gevoelig voor, naar het zich laat aanzien ook bij gebrek aan eigen ideeën. Premier Mark Rutte is inmiddels aan boord en tweette op 24 juni over 'de urgentie die iedereen voelt' over racisme. Kan Mark Rutte opeens de gedachten lezen van 17 miljoen Nederlanders?

Demagogen en dissidenten

Het concept van de Gedachtenpolitie komt uit '1984' van George Orwell: een geheime politie die 24 uur per dag, 7 dagen per week bijhoudt wat de onderdanen van de staat lezen, schrijven, zeggen en denken. Ideologieën die het vrije denken bedreigen hebben één ding gemeen: niet één individu mag zich aan de opgelegde ideologie onttrekken. Want die ideologie is fragiel en niet bestand tegen rationele discussie.

Zo ging afgelopen week een meute achter TV-persoonlijkheid Johan Derksen aan. Derksen bekritiseerde op 15 juni in het programma Veronica Inside demagogische uitspraken van rapper Akwasi en gooide er een foute grap in over Zwarte Piet. Wat vooral stak was dat Derksen had gezegd dat het met racisme in Nederland wel meeviel.

Dwangmethoden

Een gedachtenpolitie floreert door continu overtreders aan te leveren voor vervolging. Of het nu communistenjager Joseph McCarthy was, de Inquisitie in de 16e eeuw of de *Woke* ideologie van 2020 – het systeem is altijd hongerig naar verdachten. Professionele activisten hebben de taak steeds met nieuwe publiekelijk beschuldigingen van racisme te komen.

Aanmoedigen tot het doen van aangifte is een aanvullende tactiek. Net als het actief uitlokken van verkeerde gedachten. Bijvoorbeeld universitaire docenten die studenten verplichten zichzelf te testen op 'onbewust racisme'. Of provocateurs in collegebanken en op werkvloeren die ingestudeerde uitlokzinnetjes gebruiken als 'ben jij dan niet tegen racisme?'.

Is het Gedachtenmisdrijf begaan door een mediapersoonlijkheid of artiest, dan is de methode om de overtreder te bedreigen met verlies van werk en inkomen. Desnoods via lastercampagnes. En om adverteerders, uitgevers en podia waar de overtreder van afhankelijk is te chanteren met reputatieschade.

Publieke showprocessen

Het hoogst haalbare is dat de sociale omgeving van de overtreder zich uit lijfsbehoud tegen hem of haar keert. In de uitzending van 22 juni van Veronica Inside namen aanklagers plaats aan tafel. Strafrechtadvocate Natacha Harlequin had een moreel dwangbevel tot empathie meegenomen. Terwijl noch het strafrecht noch de wetgever gaan over empathie.

Presentator Wilfred Genee was zichtbaar bang voor zijn televisiecarrière. Genee sloeg – na 12 jaar de uitlokker te zijn geweest van foute grappen – tegen zijn collega's Derksen en Van der Gijp de beschuldigende toon aan van een Diversity Officer bij de Universiteit van Amsterdam.

Doel van zo'n Stalinistisch showproces is een waarschuwing af te geven aan andere programmamakers, maar vooral ook aan de kijkers thuis: 'U wordt in de gaten gehouden'. Derksen is gepokt en gemazeld in de media en financieel onafhankelijk. Men kan hem niet arresteren, hooguit lastig vallen.

Minder bekende en rijke Nederlanders zullen zich na 22 juni wel twee keer bedenken voor ze tegen de heersende ideologie ingaan. Wat te denken van artiesten die voor programmering afhankelijk zijn van concertorganisator MOJO, dat op Twitter aangaf 'kennis te hebben genomen van de uitspraken van Johan Derksen' en 'zich te gaan beraden' over samenwerking met Derksen.

MOJO heeft dan weer geen moeite met homofobe, gewelddadige, vrouwonvriendelijke of antisemitische rappers. En welke gecancelde artiest durft semi-monopolist MOJO aan te klagen bij het Europees Hof wegens broodroof en schending van artistieke vrijheid?

Verklikkers en gewillige helpers

Het verbieden van verkeerde gedachten biedt kansen voor verklikkers. Arie Boomsma en Albert Verlinde beweerden geschokt te zijn door de enormiteit van Derksens vergrijp en eisten schuldbekentenis en boetedoening. Onvermeld bleef dat Boomsma en Verlinde nog een rekening hadden openstaan met Derksen, die hen regelmatig belachelijk maakte om hun ijdelheid.

Volkskrant-journalist Willem Vissers schreef op 21 juni dat uitspraken als die van

Derksen gevoelig lagen ‘zeker als ze zijn gedaan door witte mannen’. Vissers is regelmatig door Derksen gekleineerd als een onbetekenende voetbaljournalist.

Ook meelopen loont. NPO presentatrices als Sophie Hilbrandt van talkshow Op1 en Margriet van der Linden van DitisM lezen de Nederlandse bevolking de les met nieuwe Denkgeboden.

Voetbalcoach Ron Jans, zelf ontslagen in Amerika wegens het als blanke man meezingen van een rapnummer, probeerde voor zichzelf absolutie te krijgen door Derksen in Op1 publiekelijk te beschuldigen. Zelfcensuur, de angst zelf in ongenade te vallen en de bereidheid collega’s en vrienden aan te geven is de essentie van de Gedachtenpolitie.

Politici schenden burgerrechten

De huidige regeringspartijen ondersteunen en stimuleren de BLM-ideologie. Rob Jetten van D66 probeerde mee te liften op de Derksen-rel door op Twitter de boycot van Veronica Inside door spelers van het Nederlands elftal te steunen. Terwijl een politicus zich niet heeft te bemoeien met wat mensen op televisie wel of niet mogen zeggen.

Politici en machthebbers willen natuurlijk niet graag van racisme beschuldigd worden. Wat verbale concessie doen is gratis en past bovendien bij de ideologie van D66 en GroenLinks. De VVD kan vrij risicoloos meebewegen want de demonstraties tegen racisme tasten de belangen van de kring rond VVD-premier Rutte niet aan.

Het leidt tot scheefheid en willekeur. Burgemeester John Jorritsma van Eindhoven gaf de politie het bevel terughoudend of niet op te treden bij eventuele provocaties tijdens een BLM-demonstratie. De plotselinge ideologische bevlogenheid van regeringspartijen geeft een lokale politicus als Sylvana Simons de macht om de vrijheid van meningsuiting van anderen buiten werking te stellen. Zouden politici zijn vergeten dat een klimaat van willekeur en publieke veroordelingen kan leiden tot geweld tegen andersdenkenden?

Ideologie van de macht

De Gedachtenpolitie-in-Oprichting is verder gevorderd dan velen beseffen. In de media én in de publieke ruimte zijn alledaagse gesprekken, uitingen en discussies al

snel onderwerp van onderzoek. Overtreders krijgen online een bordje ‘verdacht’ om de nek.

In het Nieuwe Normaal hebben de machthebbers zo een instrument in handen om dissidente geluiden uit te schakelen. Vandaag is instemmen met het eisenpakket van actiegroepen tegen vermeend racisme verplicht. Morgen kunnen de machthebbers een nieuw Denkbevel uitvaardigen. Over Klimaatmaatregelen, de Europese Unie of de noodzaak van drastische bezuinigingen in de zorg.